

DISMEMBRATIO.

S. CONGREGATIONIS CONCILII DECRETA.

- (1. Parœciæ S. Lucie et S. Petri Oppidi Montis Florum dismembrationem negavit Sacra Congregatio, cum distantibus incolis della Madonna della Fede consultum esset per Deputationem Capellani Curati. In Firmana Dismembrationis Parœciæ 21 Novembris 1801, ad I. Dub.
- (2. Parœciæ Castri Serra dismembratio rejicitur, sed ut remotioribus Parochianis consultum sit, uniuntur Parœciæ duo beneficia pro stipendio Capellani Curati. In Nullius Nonantulæ erectionis Parœciæ, et Unionis 11 Febr. 1803.
- (3. Parocho Falconaræ conceditur reintegratio ad regionem di Fiumicino nulliter dismembratam, deputato tamen in eadem regione Capellano Curato sumptibus ejusdem Parocho, in Anconitana Dismembrationis et reintegrationis 12 Febr. 1803.
- (4. Dismembrationem Parœciæ S. Joannis Civitatis Anconæ utpote nullam revocavit Sacra Congregatio, et ejusdem Parocho Cioccoli reintegrationem concessit ad regiones dismembratas, in Anconitana Dismembrationis 30 Aprilis 1803.
- (5. Dismembrationem Beneficii Curati, ad erigendam dignitatem Archipresbyteralem denegavit Sacra Congregatio in Aretina erectionis Archidiaconatus 23 Junii 1803.
- (6. In suppressione Parœciæ S. Martini Civitatis Forolivien peracta ab Episcopo Mercuriali Prati specialibus ab Apostolica Sede facultatibus munito, statutum eodem præsulè fuit, ut bona Parœciæ suppressæ post obitum actualis Parocho aliis Parœciis egentibus ab Ordinario essent applicanda. Anno 1819, Forolivien. Episcopus jussit ut quatuor Terrulæ pertinentes ad parœciam S. Thomæ, cui assignata fuere bona suppressæ Parochialis Ecclesiæ, Apostolico impetrato indulto Parœciæ Suburbanæ S. Joannis Baptistæ in Vico nuncupat. de Capuccini traderentur. Hanc dismembrationem, et applicationem terrularum approbavit, et confirmavit S. Congregatio in Forolivien. Dismembrationis et applicationis 16 Aprilis 1818.
- (7. Distulit Sacra Congregatio judicium super dismembratione Parœciæ di Rovigozzo Placentinæ Diœcesis, et respectiva erectione novæ Parœciæ in Oratorio S. Joannis vulgo di Bettola, nec non super assignatione Dotis novæ Parœciæ, et audiri decrevit Ministròs Datarie Apostolicæ quoad impositionem pensionis super Parœciam di Tavernago. in Placentina Parœciæ 9 Julii ad I, II, et III Dub.
- (8. Coadjutorem, et Capellanos Congregationis laicalis SSorum Apostolorum Petri et Pauli translatos ad Ecclesiam S. Dominici oppidi Vici Sipontinæ Archidiœcesis, attentam dismembrationem Parœciæ, distinctum separatimque corpus constituere a Clero Ecclesiæ matricis, seu S. Mariæ in Cœlum assumptæ Collegiatæ ejusdem Oppidi, dixit Sacra Congregatio; ita ut erectio distincta Crucis, aliæque attributa corporis Ecclesiastici eisdem competant, in Sipontina Dismembrationis Parœciæ 11 Jun. 1819, ad II Dub.

(9. Ad formam sententiæ Archiepiscopi Sipontini S. Congregatio erectionem Ecclesiæ S. Dominici in Parœciam confirmavit, quæ spirituali gaudet jurisdictione a Collegiata Ecclesia vici penitus sejuncta, facto verbo cum SSmo in Sipontina Dismembrationis Parœciæ 2 Junii ad I Dub. 1822.

(10. Ob magnum populi numerum, viarumque difficultatem accedendi ad parochialem Ecclesiam oppidi Massineani, hujus dismembrationem, novæque parœciæ erectionem extra oppidum in Ecclesia S. Mariæ de Misericordia antequam concederet, ut media proposita pro novi Parocho congrua approbaret, exquirendam esset censuit Sacra Congregatio novam informationem ab Esmo Archiepiscopo in Firmana erectionis parœciæ 3 Julii 1822. ad I et II. Dub.

(11. Juxta votum Episcopi esse locum dismembrationi Parœciæ di Rovigozzo, et respectivæ novæ Parœciæ erectioni in Oratorio S. Joannis vulgo di Bettola; dixit Sacra Congregatio in eadem Septembris 1822. ad I, II et III Dub.

(12. Archipresbyterum Gambetti ad residentiam in Parochiali Ecclesia S. Petri in Cultu prope Oppidum Mercatini, translata pluribus abhinc annis ab antecessoribus ad Ecclesiam S. Antonii oppidi Talamelli absque apostolica auctoritate, a qua litteræ collationis Parœciæ semper expeditæ sunt pro Ecclesia præfata S. Petri in Cultu, iterum coegit Sacra Congregatio, dum post dilatam die 18 Septembris hujus anni resolutionem standum esse in primo loco decisum, scilicet sub die 30 Augusti 1817, ubi fuerat archipresbyter ad residentiam coactus, non autem standum esse in secundo loco decisum sub die 2 Maii 1818, quibus fuerat a residentia onere solutus, definit in Feretrana Residentiæ, et Dismembrationis 20 Novembris 1822. ad I Dub.

(13. Priusquam vero decerneret, an esset locus dismembrationi ab Ecclesiæ S. Michaelis et respectivæ novæ erectioni parœciæ in Ecclesia S. Joannis et quomodo providendum esset congruæ doti novæ Parœciæ, vel potius deputationi capellani curati, novo Episcopo scribendum duxit, qui auditis parochio, et parochianis in scriptis distincte referret de vera necessitate vel erigendæ novæ parœciæ, vel deputandi capellani curati et de congrua assignanda in uno alterove casu ibid. ad III, IV et V. Dub.

(14. Cognitis vero actuali redditu parœciæ Massineani, impensa necessaria pro restauranda Ecclesia S. Mariæ de Misericordia in novam parœciam erigenda, ac inutili medio providendi parochianis deputatione capellani curati degentis in aliqua Ecclesia suburbanâ, dismembrationi petitæ locum esse dixit eadem Sacra Congregatio, ac providendum esse juxta votum Esmi Archiepiscopi, et conventionem initam inter deputatos Massineani et parochum illius loci die 20 Novembris 1822. ad I et II Dub.

(15. Cum nulla suppetat Canonica ratio, quæ cogat Ecclesiam S. Antonii de Gajana sejungi ab Ecclesia Parochiali S. Laurentii

de Vevignano, eoque minus in titulum Parochialem erigi; contra ratione loci, ac distantiam majus sibi commodum pro rebus sacris expostulent, qui ad S. Antonium de Gajana accolunt, statuit Sac. Congregatio in hac Capellanum Curatum stabiliri servatis servandis cum assignatione primitiarum juxta Votum Esmi Archiepiscopi in Bononien. Dismembrationis 30 Maii 1838. ad I et II Dub.

(16. Tres postremas ex his quinque conditionibus, quas erigendo Canonicali apponi studuerat Capitulum Arborense, uti ab erigentis mente remotas, rejicit Sac. Congregatio servata quoad priores vigente consuetudine pro Canonice de Massa facto verbo cum SSmo in Arboren. 18 Julii 1838. ad I Dub.

(17. Ecclesia S. Geminiani, quæ prius utpote filialis regebatur per Vicarium Curatum a Præposito Parocho S. Laurentii de Serpiano deputandum, unita Matrîci existit

DISPENSATIO.

S. CONGREGATIONIS CONCILII DECRETA.

(1. Vacante Beneficio a Blasio de Monarisin Collegiata Ecclesia S. Blasii civitatis Centi fundato, et presbyteris a testatore contemplatis non extantibus, Bartholomæus de Monaris petiit facultatem nominandi unicum quem habet filium in undecimo ætatis anno constitutum, et obtinuit dispensationem usque dum filius ad legitimam pervenerit ætatem, impletis interim per alium oneribus: Bononien. Dispensat. 25 Januarii 1783. dub. 1.

(2. Beneficia duo simplicia in Parochiali Ecclesia Thali Vallis Annaniæ erecta de patronatu Familiæ Panizza onere adjecto missarum, ita ut Feria tertia concurrat celebrandi ratione utriusque beneficii obligatio, possidens Sacerdos Joseph Panizza concordiam iniit cum Udalrico Barbacovi, qui subsidiariam passivi patronatus vocationem habet, et rogavit deinde Dispensationem a pluralitate Beneficiorum sub eodem tecto existentium, et S. C. ei rescripsit esse consulendum SSmum pro dispensatione: Tridentina 29 Nov. 1788. dub. 1.

(3. Sacerdos Johannes Santoboni, qui beneficium ecclesiasticum cum onere adjuvandi Archipresbyterum oppidi Mojani redditus scut. 19. 30. una cum Capellania Ecclesiastica cum onere missarum 75. in rurali ejusdem oppidi Ecclesia S. Sebastiani redditus scut. 29. 06. non indiget dispensatione ad utrumque possidendum; Sabinen. 26 Novem. 1791.

(4. Dispensationem a solito studio theologiæ et Sacerdotii requisito, et habitationem denegavit S. Congregatio Clerico Petoni ad hoc ut Canonice in Cathedrali Tusculana posset consequi cum ei obstaret fundatio, et non posset intra annum Subdiaconatum suscipere; in Tusculana Dispensationis 8 Aug. 1801.

(5. Sanationem concedendam esse existimavit Sacra Congregatio Capitulo Mathelicensi, quod sine Apostolico Beneplacito fundum a privato emit ex quibusdam pe-

sub anno 1831. una cum omnibus bonis et proventibus. Ast eam unionem populi utilitati exitiosam existimans hodiernus Episcopus, eam a matrice omnino dismembravit, constituto eidem proprio Parocho assignatisque huic bonis a præpositura sejunctis, inconsulto tamen Præposito. Quod cum et suis juribus læsivum et absque necessitate vel evidentis utilitatis causa, ac nulliter factum contenderet ipse Præpositus, S. Ordo probatis quidem canonicis causis, et rejecta procedendi forma, attentis peculiaribus circumstantiis, omnia ab Episcopo gesta sanavit, mandavitque novæ Parœciæ redditum esse absque honorum præposituræ detrimento conficiendum, et annum tributum trium librarum ceræ elaboratæ præfinivit ab Ecclesia S. Germiniani Ecclesiæ præpositali S. Laurentii in festo titularis persolvendum in signum Matricitatis. In Mutinen. Dismemb. Parœc. 17 Dec. 1838.

cuniis capitularibus, et præsertim quadam summa scutorum 29, 73, 1, retracta ex venditione Chirographi Rescriptionis ab usurpatore Gallico Gubernio traditi in extinctionem Censuum cum Comitatu; dispensatione vero a Censuris opus non esse declaravit, cum venditum rescriptionis Chirographum ad illud genus pecuniarum reducatum, quæ alienari possunt sine solemnitatibus; in Mathelicen. Sanationis 1. Mart. 1815.

(6. Consulendum esse SSmo censuit Sacra Congregatio pro Sanatione quoad fructus a Capitulo Casalensi perceptos indistincte ex Præbendis in Massam communem coacervatis ab Episcopo Villaret, ut morem gereret laicæ potestati tunc dominantis, in Casalen. 29 Novemb. 1815, ad VI Dubium

Sanationem præterea concedendam esse Canonico Francisco Salina quod multa, quæ ei, viro cæteroquin dignissimo, objiciebantur a Capitulo. Ibid. ad I Dub.

(7. Cum nec obreptitium, nec subreptitium fuisset Indultam die 8 Augusti a Sacra Congregatione concessum pro suspensione collationis secundæ capellaniæ a Pio Bianchi fundatæ, et erogatione fructuum favore Infantis Joannis Dominici Tomei, donec ad canonicam ætatem annorum quatuordecim perveniret, in qua deliberare posset, de clericali militia suscipienda, quia deficiente linea Galluzzi ad capellaniam vocabatur, illud substineri dixit Sacra Congregatio in Verulana Capellaniam 12 Junii 1811, ad I Dub.

(8. Dispensationem super ætate Aloysio Valentini denegavit Sac. Congregatio quamvis Patronus passive vocatus esset, quia Sacerdotis qualitas in Canonice requirebatur; nec non, sustineri dixit, nominationem Sacerdotis Philippi Principe ab uno ex patronis intra legitimum tempus presentati; in Civitatis Plebis et Perusina Canonice 23 Martii 1838. ad 1 et 2 dub.

(9. Dispensationem ab ætate ad obtinendum beneficium a Dominico Jacoponi ere-

etiam in Ecclesia Terræ Martæ, postulantibus Francisco et Antonio Jacoponi annorum sex, ambobus a Testatore æquali gradu descendentes, PP. EE. (nulla habita ratione vocum, et nominationum, siquidem nondum casus advenerat, ut quis ex familia Jacoponi Juspatronatus acquireret a fundatore præsignatus) concesserunt Franc. Antonio, ejusdem potiori ætate, et potioribus requisitis inspectis; facto verbo cum SSmo Montis Falisci dispensationis 29 Martii 1838.

(10. Cum ageretur de assecutione Præposituræ cum cura animarum, et jurisdictione fere Episcopali super insigni Collegiata S. Nicolai, et cum alii adessent passive vocati idonei, renuit S. C. dispensationem imperitari adolescenti Ferdinando Cassoli, etsi passive vocato; in Regien. Præposituræ 4 Junii 1838. ad 2 dub.

(11. Cum Clericus Paschalis Ricocchi ad Capellaniam Sacerdotalem, et cui onus erat Parochum adjuvandi, a duobus Patronis nominatus Dispensationem a qualitate Sacerdotali, et Parochus Rossi a quinque cæteris præsentatus Dispensationem ab incompatibilitate postulasset, dum interim intra Quadrimestre quatuor ex Patronis ad Paschalis nominationem accessissent, S. C. cum satis præcise de Ricocchi scientia non constaret, injunxit Episcopo, ut peracto prius experimento Clerici Ricocchi coram tribus Examinatoribus, referret, an sufficientis sal-

DISTRIBUTIONES QUOTIDIANÆ.

S. CONGREGATIONIS RITUUM DECRETA.

(1. Delata ad Sac. Rit. Congregationem controversia inter Capitulum Ecclesiæ Collegiatae S. Petri Civitatis Spoletanæ, et Angelum Placidi Coadjutorem Prioris ejusdem Ecclesiæ: An eidem Placidi competat jus lucrandi distributiones, dum interest Choro cum habitu Protonotarii, non vero cum vestibus, et insigniis canonicalibus:

Sac. eadem Congregatio, audita sententia Rmi Episcopi, inspectis peculiaribus circumstantiis, referente Emo et Rmo Domino Cardinali Livizzani rescripsit: *Licere Coadjutori Placidi adhibere vestem prælatitiam in Choro, quotiescumque tali veste indutus Choro interfuerit, facere fructus suos, et distributiones lucrari.* Spoletana. die 23 Augusti 1793.

S. CONGREGATIONIS CONCILII DECRETA.

(1. Loco distributionum quotidianarum in Ecclesia Collegiata olim Parochiali S. Michaelis Archangeli oppidi S. Angeli per Capitulum statutum ab Episcopo approbatum anno 1718. punctaturæ absentium fuerunt subrogatæ. Modo vero Canonici institutionis de Rubeis bona Canoniatuum in se divisa retinent; Canonici foundationis de Corradis dividunt pro æquali rata parte sortitus fructus, nec habent distributiones. Morem hunc improbarunt Episcopi, ac a Terentio Consoli Canonico foundationis de Rubeis postulatum est, ut quæ de communi Massa, et quotidianis distributionibus in Bulla erectionis præfixa sunt exequantur. S. C.

tem scientiæ præditus esset ad Confessiones excipiendas. Fesulana Dispensationis 22 Decembris 1838.

(12. Contra Dispensationem ab irregularitate misero casu contracta jam ab anno 1837. a Fr. Mariani a Morrovalle petitam, confecto experimento ab Emo Archiepiscopo Firmano, cum esset compertum Oratorem digne, et accurate singulas Divini Sacrificii cæremonias explere non posse, visum est Emis PP. denegare. In Asculana Dispensationis 14 Decembris 1839.

(13. Item Hieronymum Fantaguzzi in Vaticana Basilica Canonicum optata dispensatione pro retinenda Cæsennæ residentiali Capellania indignum judicaverunt, quod nullam adduceret canonicam causam; in Cæsennat. Capellanæ 27 Julii 1839. ad 2 Dub.

(14. Dispensationem quam super defectu ætatis a Testatore præscriptæ obtinuerat a Sede Apostolica per Breve Leopoldus Cerreti, ad obtinendum Canonicatum in Tiburtina Cathedrali Ecclesia, ad quem ipse vocatus, pro medietate vocum fuerat nominatus nullo nec obreptionis nec subreptionis vitio laborare dixit H. S. O. atque adeo ipsi Cerreti institutionem dandam esse statuit, cui votum quoque favebat Episcopi, remoto Thoma Cocanari in subsidium tantum a Testatore ad Canonicatum vocato. In Tiburtina Canonicatus 7 Septembris 1839. ad 1 et 2 Dub.

proinde declaravit, inter cunctos Canonicos esse locum confectioni massæ communis omnium et singulorum fructuum, reddituum et proventuum, jurium et emolumentorum provenientium tum ab hæreditate de Rubeis, tum ex legato Petri Corradi: Pissauræ. Massæ Communis 25 Januar. 1783. dub. 2.

(2. Ac dividendæ sunt hujusmodi distributiones quotidianæ inter illos ad formam Bullæ erectionis peractæ a Clem. XI. Pont. Max. anno 1718. in qua sic statuit de reddituum partitione, « ut omnia et singula fructus, et emolumenta hæreditatis primo dicti Testatoris provenientia in unam massam communem congeri debeant, et ex illa ducatis duodecim auri pro cujuslibet ex quatuor priorum, et trium posteriorum Canonicorum præbendis detractis, reliqua omnia, ac etiam incerta quæcumque in usum distributionum quotidianarum inter dietos quatuor priores et tres posteriores Canonicos præbendas obtinentes, ac horis Canonicis aliisque Divinis Officiis interessentes, juxta providam ordinationem desuper faciendam dividenda, et repartienda cedere, et converti debeant. » *Ibid.* dub. 4.

(3. Interrogata est S. C. an sit toleranda consuetudo, qua Capitulares Ecclesiæ Cathedralis in ingressu solvant libras quadragentas, seu verius 424. ad augendam et conservandam massam distributionum quotidianarum, ita ut, qui non solverit omni penitus quotidianarum distributionum fructu privetur? S. C. negativum dedit responsum juxta

votum Card. Relatoris, qui ait: « Quo vero ad dubium secundo loco propositum spectat, respondendum esse ducere Negative. » Inde validas affert, atque doctissimas rationes ad præfatam consuetudinem removendam. Ecclesien. Oner. et Distrib. die 9 Sept. 1786. dub. 2.

(4. Et ad interrogatum quonam modo ea distributionum massa confici debeat? responsum fuit, applicandas esse massæ distributionum duas ex tribus partibus, relicta tertia parte pro legatis piis, in reliquis juxta votum Card. Relatoris qui locutus est: « Equidem hoc modo respondendum arbitraretur. Prævia sanatione impetranda a SSmo applicandam esse massæ distributionum medietatem omnium Capitalium et fundorum Capituli tunc existentium, relicta alia medietate pro legatis piis et in posterum obligandos esse omnes Capitulares, ut sine eorum ingressu solutæ libellæ mediam annatam novæ præbendæ forte non adæquent, id, quod deest, tantum erit addendum. » *Ibid.* dub. 3.

(5. Nicolaus Cepollarius, et Nicolaus Vico præbendati Ecclesiæ Collegiatae S. Donati, quæ unita fuit alteri Collegiatae SS. Petri, et Pauli indultum Studiorum causa impetrarunt. Hi indultarii erant Præbendati Ecclesiæ S. Donati, et secundum taxam ejusdem Ecclesiæ, quæ aliarum minor erat, tertiam distributionum partem dimiserunt. Capitulum autem cœpit contendere dimetiendas esse distributiones juxta majorem alteram Ecclesiæ SS. Petri et Pauli taxam ad formam præfatæ unionis Bullæ, et proposito dubio, quomodonom essent amittendæ distributiones? non fuit ulla data definitio; sed voluit S. C. ut scriberetur Archiepiscopo juxta instructionem. Firmana die 19 Maii 1787.

(6. Unita ita fuit Ecclesia Collegiata S. Donati Montis Ulmi alteri SS. Petri et Pauli, ut sua quælibet retineret bona, Præpositus, qui prima erat dignitas, et Parochus fuit. At Præpositus SS. Petri et Pauli descendit ad secundam sedem nomine Archidiaconi. Prima Dignitas SS. Petri et Pauli distributiones capiebat in tertia parte majoris Canonicatus; eas ab ipsa unione percepit translatus Præpositus S. Donati, æque ac Archidiaconus, qui in sua exigendi possessione continuavit. Modo autem contendunt Capitulares de exequendis inter eum et Canonicos distributionibus. Sed Præpositus Nicolaus Barba SS. Petri et Pauli observantiam soliti efflagitat. S. Congregatio rescripsit ei distributiones quotidianas juxta votum Archiepiscopi debere: Firmana Distrib. die 15 Maii 1796.

(7. Dubio in S. C. proposito, an et quomodo Capitulares Ecclesiæ Collegiatae Divi Petri absentes a choro tempore divinatorum officiorum, et in eadem Ecclesia celebrantes lucrari possint distributiones quotidianas juxta eorum veterem consuetudinem? respondit S. C. negativum juxta votum Episcopi, et Constitutiones Episcopi Facchinetti: « Qui censet ut Capitulares tempore chori haud possunt discedere a choro, causa missam privatam celebrandi ad legatorum satisfactionem, vel ad propriam commoditatem »

nisi in casu necessitatis cum licentia Præfecti, servata antianitate, et cum his consonant Constitutiones Facchinetti: Spoletana servitii Chori die 28 Febr. 1795. dub. 3.

(8. Et ad alterum dubium, an et quomodo Capitulares absentes ad audiendas Confessiones in eadem Ecclesia, quo tempore Confessiones audiunt pro præsentibus haberi debeant? negativum datum est responsum juxta votum Episcopi: « Hic putat ut excipiantur Prior qui curam animarum adnexam habet, et Capellanus Curatus, nec non Capitulares deputati ab Ordinario in casu alicujus Populi confluentiæ non obstante contraria consuetudine prisca. » *Ibid.* dub. 4.

(9. Postmodum ex narrato dubio tertio ortæ sunt novissimæ quæstiones; quum Card. Relator in voto fuisset, Capitulares omnes esse obligandos, ut in eorum ingressu mediam annatam solverent eidem massæ distributionum; hinc dubitatum, an illi Capitulares, qui ante Sac. Cong. Decreta, ut in dubio prædicto 2. libras 424. massæ distributionum numeraverint, post aliam præbendam assecuti sunt; debeant persolvere dictam mediam annatam; seu potius antiqua consuetudo retinenda sit, qua is, qui eam summam semel dedisset, nihil aliud solvere debeat, licet præbendam pinguiorem acciperet? S. C. respondit juxta votum Card. Relatoris: « Card. Relator censet respondendum: Ad 1. negative ad primam partem, affirmative ad secundam juxta modum, nempe si libellæ 424. semel a Capitulari in suo primo ingressu solutæ, mediam annatam novæ præbendæ forte non adæquent, id, quod deest, tantum erit addendum. » *Ead.* Caus. die 17 Junii 1797. dub. 1.

Inde; an illi Capitulares, qui post illa decreta in Capitulum ingressi solam mediam annatam dederint, si deinde ad aliam præbendam admittantur, novam mediam annatam tum præbendæ tum distributionum pendere teneantur? respondit pariter juxta votum Card. Relatoris « Qui putat respondendum Ad II. Negative pariter juxta modum, nempe quod si prior media annata jam soluta, novam alterius præbendæ non adæquet, quod deerit, suppleri oportet. » *Ibid.* dub. 2.

Et ad dubium, num Capitulum licite possit beneficii possessionem impedire antequam Capitulari scripto, et cum alterius Fidejussione se obliget, se ex fructibus perceptis mediam annatam soluturum, et eorum quantitatem legitimis documentis probaturum? rescripsit S. C. affirmative juxta modum, « Nempe facta obligatione, et præstita Fidejussione solvendi mediam annatam constituendam ut in sequentibus. » *Ibid.* dub. 3.

Denique dubiis, num in mediæ annatæ rationibus subducentibus detrudere oporteat impensas tum certas et stabiles, tum arbitraras et extraordinarias?

Num de anno tam sterili, quam fertili ratio simul habenda sit?

Num mediæ annatæ quantitas æstimari debeat a die, quo præbendæ successor pos-